

TALANGTRUPPEN FÖR FRAMTIDENS LYDNADS LANDSLAG

Drygt 70 ekipage sökte till talangtruppen och 20 togs ut. Av dessa kommer fem från Stockholms Distriktet och två av dem är Lidingö BK :s Anna Ronge med kelpien Hyzz Juni och Sofia Edlind med border collien Gränsvallarens Tia. Här berättar de själva om första träningshelgen.

1:a maj,,,

„åkte vi ner till Kil. Efter en omväg ner till Säffle hittade de virriga Stockholmarna äntligen rätt och vi kunde hysa in oss i stugorna på Heidis gård, Kronbacken.

De som är med i Lydnadslandslagsledningen (LL-ledningen) är Heidi Billkvam, Anders Kjernholm och Lotta Linusson. De är väldigt olika i sina tankar kring hundträning vilket gjorde att man fick mängder av tips och olika infallsvinklar på träning och tävling. Under fredagskvällen hade vi teori och fika. Efter att alla presenterat sig pratade Heidi om samspel på plan och belöningsystem. Vi kom även in en del på internationella regler och bedömning av lydnadsprov utomlands samt hur materialet, exempelvis apportbockar, ser ut i andra länder. Ska man tävla internationellt är det ju bra att redan från början träna på ett sådant sätt och vara beredd på vad som kan dyka upp. Jättekul att få ta del av Heidis erfarenheter, hon delade inte bara med sig av sina framgångar och bra saker, utan även om misslyckanden och svårigheter.

Anna och Hyzz Juni

Sofia och Gränsvallarens Tia

Dagen efter.

Tidig uppstigning och raka vägen ut till Kils brukshundklubb. En fin klubb, med stora planer och en trevlig klubbstuga.

Teori kring fritt följ och inkallning med ställande och läggande. Hur ser det ut internationellt, vad är viktigt att tänka på? Sen satte träningen igång i grupper om fyra. Det var väldigt olika ekipage, och det var väl det som var tanken med sammansättningarna; då kan man ge mycket till varandra. Väldigt bra med så många kritiska ögon som kan se detaljer som träningskamraterna hemma kanske missat. Under tiden vi tränade och hjälpte varande så gick LL-ledningen runt och tittade och gav goda råd. Som vi tidigare nämnt har Heidi,

Anders och Lotta ganska olika sätt att träna hund på. Därför kunde de ge tips som passade alla, hur olika vi än tränade.

Efter lunch hade vi teori kring platsliggning och sittande i grupp, apporteringar och rutan för att därefter återigen träna i grupperna

Sen tillbaka till Kronbacken för teambuilding som resulterade i stora blåmärken på överarmarna i dragkampen och ännu större i knäveckan efter galggången. Men skratt och mycket roligt!

Sen god middag och en massa hundsnaack och sång! Heidi är verkligen hur kul som helst och hade vi inte varit så trötta hade nog kvällen blivit riktigt sen.

Ännu en dag.

Så var det dags att visa vad vi går för på tävling! Nervöst trots att det inte var en riktig tävling, man vill ju prestera bra när man ställs inför möjligheten att få vara med i framtidens landslag. 3 moment var utvalda;

fritt följ, inkallning och sen fick man välja mellan apportering eller rutan. Efteråt fick vi muntlig feedback på våra insatser. Efter lunch tränade vi fjärrdirigering och valfria moment indelade i samma grupper som dagen innan. Teambuildingen hade helt klart gett resultat, vi hade lärt känna varandra bättre, Tiden gick fort och sedan var det dags för gruppfotoografering!

Laddade inför framtiden.

Avslutningsvis pratade Anders kring LL:s handlingsplan. Det känns helt fantastiskt att få vara med i en sådan här satsning. Hur länge man nu får vara med, talanggruppen kommer ständigt att förnyas. Ekipage kan tas ur gruppen och nya plockas in. För att behålla sin plats ska man visa att man fortsätter utvecklas. LL-ledningen vill att vi deltar på två tävlingar, en i juni och en i augusti, där den sistnämnda även är en rankingtävling. Vi känner oss riktigt laddade att kämpa för att behålla våra platser bland de 20 utvalda!

Sofia Edlind - text

Anna Ronge - foto

"The future 's so bright I gotta wear shades", var en jättehit för några år sedan och det är lätt att komma ihåg lättiteln när jag ser Anna och Sofia träna med sina hundar. Med så duktiga hundförare och hundar är det helt klart att brukshundklubbens framtid är ljus. Både Anna och Sofia har hållit på länge med hundar och träning. Sofia med sin irländska setter Humla i både lydnad, bruks och rallylydnad. Anna känner vi LBK:are igen från tiden då Fred Flintstone sparkade igång sin stenkross och Anna tävlade flitigt i agility med familjens schäfer Mischalands Vina för Lidingö Hundungdom.

Tävlingsmänniskor är de bägge två och drömmen om att få vara med och tävla på högsta nivå har funnits i många år. Hundsport på elitnivå har givetvis blivit en materialsport i fråga om att det gäller att få tag på exceptionellt bra hundmaterial och dessutom ha turen att få en frisk och sund hund. Vi kan alla köpa oss en bra hund för att täv-

la med, men det krävs något alldeles extra för att dessutom kunna ta tillvara på hundens medfödda talang och drifter och dessutom kunna utveckla dem och att utvecklas tillsammans med jycken. Jag har känt Anna och Sofia i många år och haft glädjen att få se dem träna och tävla och jag är säker på att de bägge kommer att få dra på sig framtidens blågula landslagsoveraller. De är inte bara duktiga hundtränare och förare utan också bästa tänkbara ambassadörer för Lidingö B.K. och svensk hundsport. Tillsammans med alla mina klubbkamrater önskar jag dem lycka till i deras fortsatta satsning mot SM och VM.

C Frances

VILL DU VETA MER?

www.annaronge.com/

www.kennelhyzz.se/

<http://hem.passagen.se/gransvallaren/>

<http://www.palmqvist-edlind.se/>

Bordercollien är en utpräglad vallhund som är framavlad under flera hundra år på de brittiska öarna. Den används nu för tiden över hela världen för att hämta, samla och förflytta får, nötkreatur och andra djur. Till Sverige kom den troligtvis på 20-talet.

Bordercollien är signalkänslig, har mycket lätt för att lära och vill gärna vara sin förare till lags. Den är avlad för att arbeta åt sin förare och om man inte har ett bra ledarskap över sin hund, så hittar den på egna aktiviteter och kan lätt bli stressad. Den låga stresströskeln behövs när man ska arbeta med att valla djur. Hunden ska reagera snabbt på djurens rörelser, men det gör även att den kan börja valla allt möjligt annat som rör sig t ex barn, bilar, joggare. Man måste verkligen hålla efter den som valp, så att den inte lägger sig till med sådana olater.

Den passar inte som ren sällskapshund utan bör får arbeta med det den är avlad för. Man köper ju inte heller en jakthund om man inte ska jaga. Bordercollien har en otrolig arbetsvilja och är outröttlig när det gäller att arbeta med djuren.

Det finns en rasbeskrivning, men om det utseendemässiga ej påverkar vallningsegenskaperna, så spelar det inget roll. Den ska var frisk och harmoniskt byggd med smidiga rörelser. De kan se mycket olika ut; lång/korthårig, häng/ståndöron, 13-30 kg, mest vit/mest svart, trefärgad osv. Uppfödarna ser till vallningsförmågan när de väljer avelsdjur.

Text från Svenska Vallhundklubbens hemsida

<http://www.svak.se/index.html>

Gränsvallarens Tia

Hyzz Juni.

Australisk Kelpie härstammar från olika typer av vallhundar, som engelsmän och skottar medförde och importerade till Australien under 1800-talets första hälft. Av dessa vallhundar formades så småningom en typ av hund som kom att bli en oersättlig hjälpredda för fårfarmarna med sina hjordar om flera tusen djur.

Kelpien blev känd som en outröttlig vallare lika användbar på de öppna slätterna som i de trånga fällorna, där det krävdes en tuff hund för att klara av de tätt sammanpackade fåren.

Rasnamnet fick Kelpien efter en berömd vallhund under 1870-talet som hette King's Kelpie. Den första standarden för rasen skrevs 1902 då man fortfarande avlade enbart på vallningsförmågan och modellen var alltså en funktionell, arbetande hund. Sedan dess har bara smärre förändringar gjorts i standarden och fotografier av King's Kelpie visar att typen fortfarande är sig lik.

I Australien är Kelpien alltså en oumbärlig medhjälpare på fårfarmarna.

Helhetsintrycket skall vara en smidig, livlig hund av hög klass, som visar hård muskelkondition kombinerad med stor smidighet i lemmarna och som ger intryck av förmåga till outröttligt arbete. Den skall vara fri från varje antydning till spinkighet.

Den har en naturlig instinkt och fallenhet för att valla får, både på öppen ostänglad mark och i inhägnade fällor. Varje felaktighet i byggnad eller temperament som är främmande för en arbetande vallhund måste anses som otypiskt.

Text från Svenska kelpieklubbens hemsida

<http://www.kelpieklubben.se/>

Foto: Christoffer Frances